

Tria Gentes jsou tři rasy. V tomto příběhu je to koalice tří ras, která závisela na královských rodech, jenž vlastnily rubidiové tyče magie, které ovládaly magii, aby neutočila na lidi a nepustošila krajinu. Lidé měli tři královské rody a každý měl svou zemi, byli to Forteové, kteří měli silné paže a ostré zbraně, Rubeové měli svá brnění a štíty poseté rubíny takže byli nepřemožitelní, a Magiciové, kteří se zabývali hlavně magií. Elfové měli dva rody a to Ligmini, rod, který má svá města hlavně v lesích, mají výborné luky a šípy a vždy zasáhnou cíl, další rod jsou Equiové, elfi, kteří jsou výbornými jezdci na koni. Trpaslíci byli spíše neutrální rasa a měli pouze jeden královský rod, a to rod Maleů, rod nepřekonatelný svými stavbami. Ale tuto koalici narušil král Temných plání Arcanox, jenž vytvořil z temného rubidia tyč, na niž se poutala magie tak mocná, že i on sám měl veliké potíže se jí zmocnit, ale zmocnil se...

Do desíti let si Arcanox podmanil zemi Trollů a bažiny Skřetů, a tak vybudoval velkou armádu, která tvořila Arcanovu říši. O několik měsíců později vtrhla vojska koalice do říše. Vojska dostala k Temným pláním, tedy do samotného středu Arcanovy říše. Strhla se veliká bitva a vojska koalice, která měla nevelkou převahu vítězila v každém střetu. Když se dostali, až k jeho temnému paláci vstoupil do boje i sám Arcanox s magickou tyčí v ruce. Byl nepřemožitelný, vrhal temnou magii na každého, kdo se mu postavil a pouze Baradthur rytíř z rodu Forteů dokázal prorazit. Vrhla se na něj se štítem v ruce a rubidiovým mečem mu utal ruku, tyč spadla na zem, a mocný Arcanox padl s ní. „Honem, Baradhure, musíš tu tyč rozseknout tvým rubidiovým mečem, jinak zlá moc bude i nadále působit na naše země.“ Pobídl ho bojovný elf Marcus, jeden z mála moudrých elfů. Jenže magie Baradhura ovládla a tyč si ponechal. Když se s vojskem vraceli do svých rodných zemí, přepadla ho i jeho eskortu skupina několika nazghůlů, probodli ho několikrát svými jedovými dýkami, a tak se z něj stal nazghůl tak mocný, až se dokázal zmocnit magie vyzařující z tyče. A odešel do Temných plání a rovnou do Arcanoxova paláce. „Nó..muchsím vybudovat silnou armádu.“ A těmito slovy začal plán zmocnit se koaličních zemí sousedících s říší. Pozvedl tyč a seslal magická kouzla tak silná, že všechna zeleň uvadla, všechny stromy v určených zemích se zpřelámaly a seschly, úroda zarostla do země a voda začala být zakalená. Místní lidé,elfi či trpaslíci se začali měnit ve skřety. Až byla proměna dokončena dali se na cestu do říše, protože je přitahovala moc tyče. Krále a královské rody to velice rozhněvalo. „Necht' bude vojsko Rubeů do dvou neděl připraveno k odjezdu, protože budeme táhnout proti říši.“ pravil král Mauricius. A tak se taky skutečně stalo a za dva týdny vyjeli ze země a cestou potkávali opožděné skupiny skřetů, kterým potom utalili hlavy a pokračovali v cestě, až dorazili k bráně do Temných plání.„Voláme nového pána Říše ať vstoupí do bitvy proti vojsku rodu Rubeů. Baradthur nechal otevřít brány a se svou nemalou armádou vstoupil do boje. Baradthur pochopitelně měl v ruce svou magickou tyč, se kterou sesílal kouzla na každého, koho uviděl, až přišel na řadu Mauricius, takže si vypůjčil od svého bojovníka zakřivený meč a vrazil jej do hrudi Mauriciuse, který s hlasitým řevem padl k zemi. „Něchte ho odtáhnout do jeho vlasti“ poručil. Uplynuly dva týdny a mrtvého krále donesli skřeti do králova hradu. Strážé okamžitě napnuly luky a jediným zásahem jim probodli hrdlo, oba skřeti lehli k zemi. „Néé, proboha né! Co se stalo?“ nařikala královna. „Celá armáda, má paní je mrtvá a král také.“ Odpověděly strážé a zpráva o králově smrti se roznesla do všech zemí. A král Říše mezitím ovládl svou krutou silou další země

koalice, ale pouze země elfů. Elfové si to nenechali líbit a svolali sněm, který se konal v elfím městě TriCabria. „Musíme nějak zničit tu tyč, bez ní bude bezmocný.“ Navrhl elfí král Naurcis „Jenže jeho moc je tak silná, že je s tou tyčí spojen natolik, že je až nemožné ji zničit.“ Navrhl trpaslík Trothrog z rodu Maleů. „Máme přece taky tyče, tedy královské rody mají také tyče.“ Přemýšlel hlasitě jeden z davu elfů. „Jenže naše tyče jsou ovlivňovány tou jeho a také nemají dost silnou moc, protože jsou z lehkého rubidia. A on ji má z temného rubidia. Můžeme tedy jeho tyč zničit těžkým rubidiovým mečem a myslím, že ten existuje jen jeden.“ Obrátil se na něj Eofor paladin z rodu Forteů. „Ovšem, jeden existuje, ale ten vlastní Baradthur a má jej ukrytý v dole Mortem.“ Přidal se do rozhovoru Aristofal trpaslík z rodu Maleů. Tak se rozhodli, že pošlou do Říše výpravu, která měla za úkol najít těžký rubidiový meč, zničit Baradhura a spolu s ním jeho magickou tyč. Ve skupině byli Eofor, Aristofal, Trothrog, a elf Naurcis společně s jejich družinami. Vznikla tak skupina o dvaceti lidech. Za tři hodiny se dali na cestu, měli jít přes pohoří Porosfugh, doly Maleg potom na hranice Říše tedy Rafunovy země a rovnou do země dolu Mortem. V pohoří Porosfugh je potkala mrazivá sněžná bouře, takže se přes noc utábořili v tamější jeskyni. Na další den měli štěstí o něco víc, takže k dolům Maleg dorazili asi za dva dny. Doly Maleg vedly skrze pohoří a proto museli procházet křížovatkami různých chodeb do nějaké, tajemné síně a do doby než elf Naurcis přečetl nápis: Tady v dolech Maleg, v nejhlubším podlaží se nachází desetimetrový supovlk Karakulus. „Hmm, to pro nás nevypadá dobře.“ Prohlásil Aristofal. A náhle se celá síň zaburácela a pronikl do ní odněkud z hlubin dolů hlasitý, hlučný prostě strašlivý řev. Byl Karakulův. Skupina se rychle rozběhla ke svému cíli, tedy k východu z dolu a směrem k Rafunovým zemím. „Rychle, utíkejte!“ křičel neklidě Eofor a náhle se před nimi z černočerné tmy vynořil východ z dolů. Uháněli tam, co mohli, aby je zuřivý Karakulus nedostihl, ale náhle Karakulus vydal hrozný křik a spolu s ním také Aristofal. „Né, bože můj né“ nařikal Trothrog. „Musíme pokračovat v cestě“ říkal Eofor a dali se na cestu. Za dva dny dorazili k hranicím dolů Mortem, kde je čekalo nemilé překvapení. Celá Mortemská armáda jim vyrazila vstříc, aby jejich výpravu ukončila. Armády hrdiny čekala u hranic se zemí, kde byla rokle smrti, takže hrdinové neměli šanci. Jakmile uslyšeli řev armády dali se na západ, tedy směrem do rokle smrti. Tou rokli procházeli asi 4 dny. „Armáda si už podle mě myslí, že jsme se vydali jiným směrem.“ Navrhl Naurcis. A tak pokračovali v cestě, za třicet minut dorazili ke konci rokle a čekalo je tam nemilé překvapení strážce tamější strážce je tam už čekali a byli odhodlaní k boji. Hrdinové se zprvu zastavili a pak se k nim rozběhli, když byli dostatečně blízko vytáhli si meče luky či sekery a vrhli se do boje. Bojovali statečně, jenže stráží bylo příliš mnoho, a tak byli zajati. Skuruti je vlekli až do samého středu Temných plání, tedy do paláce Baradhura. Jakmile byli poblíž paláce, otevřeli se vrata a objevil se Baradthur, zlý černokněžný zabiják, který vlastní tyč magie. „Co tu chcete?“ zeptal se stráží přinášející zajatce. „Přinášíme vězně můj pane“ odpověděl jeden z davu. Zaveďte je do sklepení, počkáme s nimi do doby vzkříšení Arcanoxe, pak je obětujeme bohům.“ Líčil Baradthur a nechal je zanést do sklepení, kde měli počkat do obřadu. Ve sklepení zatím Naurcis přišel na způsob jak se ze sklepení dostat na svobodu. „Palác byl postaven zotročenými trpaslíky rodu Maleů, Aristofal a Trothrog byli též rodu. Trothrog tak zjistil skuliny ve zdi a dokázal z nich poskládat tunel o průměru asi dvou metrů. Hrdinové se tak dostali na svobodu. Dokázali uniknout strážím a dostali se až

k Mortem. Dali se chodbou kolem stráží, takže byl menší střet v němž hrdinové zvítězili. Ukradli meč a dali se za Baradhurem. „Hmm, nezdá se vám že se Baradhurovi spravil hlas?“ pronesl Eofor, když běželi přes hranice Temných plání. A všichni s tím souhlasili. Když byli před palácem vydal se Eofor s mečem v ruce vstříc Baradhurovi. Meč odrážel magii jako z něj byl štít. Usekl Baradhurovi ruku i s magickou tyčí. A tak Baradthur padl k zemi. Když se zpráva o jeho smrti donesla úplně všude, dali vojska zemí na pochod do říše. Postupovali, probíjeli se v každém střetu a armáda říše byla poražena. Nakonec byla magická tyč rozštěpena na dva kusy rubidiovým mečem a byla uschována v té nejodolnější pevnosti jménem Zarat. Tam je hlídá přes tisíc vojáků a také i supovlk Karakulus.....Zatím je v bezpečí.